

Poglejte na številke poleg naslova za dan, ko Vaša naročnina poteče. Skušajte imeti naročnino vedno vnaprej plačano.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

NA KRAJ VRO KOT
NA DAN DOBIVATE
2C "GLAS NARODA"
PO POŠTI NARAVNOST NA
SVOJ DOM (izvenredni nakladi in prenosniki).
:: Citajte, kaj Vas zanima !!

Telephone: CHelsea 3-1242

Registered as Second Class Matter September 25th, 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

No. 126 — Štev. 126

NEW YORK, FRIDAY, JUNE 27, 1940 — PETEK, 27. JUNIJA, 1941

Volume XLIX. — Letnik XLIX.

LAŠKE DIVIZIJE PROTI RUSOM

Mussolini bo pomagal Hitlerju do zmage nad sovjetsko Rusijo

Poročilo iz Rima naznanja, da je Benito Mussolini v nekem mestu ob reki Po nadziral prvo motorizirano divizijo, ki bo poslana na rusko fronto.

Mussolinija so na tem nadziranju spremljevali šef laškega generalnega štaba general Ugo Cavallero, načelnik nemške vojaške misije v Italiji general von Rintelen in načelnik laškega zračnega generalnega štaba general Francisco Pricolo.

Mussolini se je pripeljal v mesto z aeroplanom, ki ga je sam vodil in ko je poveljniku divizije čestital, je obiskal v bolnišnici ranjene vojake in soročnike onih, ki so v sedanji vojni padli.

Mussolini se je zopet odpeljal z aeroplanom ter je nekaj ur po prihodu v Rim obiskal dve vojaški bolnišnici in se je razgovarjal z ranjenimi vojaki.

Ta divizija je samo del laške ekspedicijske armade, ki bo šla Nemcem na pomoč v vojni proti Rusiji. Podrobnosti niso znane, toda ker je divizije zelo težko prepeljati, je iz tega mogoče sklepati, da bo divizija poslana na najbližji kraj fronte, ki je oddaljen od Italije 600 do 700 milj.

Nemci imajo še vedno uspehe

Rusko uradno poročilo pravi, da so Nemci prebili rusko obrambno črto ob Njemeni blizu kraja, kjer se Vilja zliva vanj ter so dospeli 50 milj do Minske. Na tem kraju so Nemci poslali v boj štiri mehanizirane divizije, ki so s silovitim vdorom prodrle daleč v Poljsko.

Okoli Minske so Rusi razpostavili okoli 632.500 vojakov, iz česar je mogoče sklepati, da se bodo z vsa silo postavili v bran. Ta armada ima 25 infanterijskih divizij s 500.000 vojakov, 10 kavalerijskih divizij s 73.000 vojakov, 14 tankovskih brigad z 49.000 vojakov in tri zračne divizije z 10.500 vojakov.

Iz nevtrinskih prestolnic zatrjujejo poročila, da so Rusi Nemcem preprečili prebiti Prut v Besarabiji in v Bukovini. Na Rumunskem so ruski aeroplani bombardirali Bukarešto, Constanto in petrolejska polja okoli Ploestija.

Japonska naj gre v vojno proti Rusiji

Admiral Gino Ducei pozivlja v Mussolinijevem listu "Giornale d'Italia" Japonsko, da gre v vojno proti Rusiji in naj zasede otok Sahalin in del Kamčkatke ter tako zapre pot orožju, ki ga bodo pošiljali Rusiji Združene države čez Pacifik.

Admiral Ducei sicer zaradi svoje starosti ni več v aktivni službi, toda je predsednik od-

DIES NAPOVEDUJE PORAZ RUSIJE

Po mnenju srditega nasprotnika komunistov bo Rusija v tridesetih dneh poražena. — Neuspešnost ruske armade se je izpričala na Finskem.

Kongresnik Martin Dies, načelnik odbora, ki preiskuje protiameriške delavnosti, je rekel te dni v Orange, Texas, da bo Rusija v teku tridesetih dni premagana ter da proti Ameriki nevarnost, kakršna ji ni pretela še nikdar v zgodovini.

— Če bo Hitler zmagal, bo kontroliral več bogastva in naravnih virov kot jih kontrolirajo vse druge države skupaj. Še nikdar v zgodovini ni pretela Ameriki taka nevarnost kot bi ji v tem slučaju.

Obžalovanja vredno je, ker se pretežna večina našega naroda ne zaveda resnosti položaja.

— Ko je bila sklenjena med Nemčijo in Rusijo pogodba, je mnogo ljudi obrnilo komunistom hrbet, dočim se bodo zdaj spet vrnili v njihov okrog.

— V sled, preloma med Hitlerjem in Stalinom bo vpliv komunistične stranke v Ameriki strahovito narasel. Večinoma vsi bivši komunisti, ki jih je nemško-rusko prijateljstvo razočaralo, se bodo vrnili v komunistično stranko.

— Po mojem mnenju bo Hitler v teku tridesetih dni kontroliral Rusijo. Neuspešnost ruske armade se je izpričala v finski vojni. Amerika mora biti čimprej na vse pripravljena. — Vse stavke in sedeže stavke morajo ponehati. V ameriških tovarnah je zaposlenih par stotisoč petkoloncev, katere je treba brez vsakega odloga zapoditi. Pri ameriški vladi je uslužbenih najmanj tisoč oseb, ki simpatizirajo s fašisti, naciji in komunisti. Vse te je treba nadomestiti z drugimi.

bora admiralov in je vsled tega njegov članek velikega pomena.

Ducei pravi, da bodo Združene države Rusiji najprej pričele pošiljati aeroplane iz Aljaske čez Aleutске otoke in tudi bojne ladje v Petropavlovsk na Kamčkatki in v Vladivostok.

Tudi Španijo vabijo v vojno

Bivši tajnik fašistične stranke Roberto Farinacci pa v istem listu vabi Španijo, da stopi v vojno in pravi:

"Vsa Evropa je na nogah proti Anglo-Saksoncem in sovjetskemu židovstvu. Nespametno bi bilo, ako bi Francova Španska ostala odsotna v uri, ko bodo njeni sovražniki uničeni."

Kellogg izstopil iz produksijske uprave

C. W. Kellogg, prvi svetovalec produkcijske uprave, je moral odstopiti, kajti uprava je odredila, da pri nji ne smejo biti zaposleni člani industrijskih družb in ustanov.

Kellogg je predsednik "Edison Electric Institute of New York" ter velja v svoji stroki za neprekosljivega izvedenca.

Najbrž je k njegovemu odstopu nekoliko prispevalo tudi dejstvo, da se ni strinjal z drugimi člani produkcijske uprave glede dozdevnega pretečnega pomanjkanja električne sile.

VAŽNA LADJEDELNICA PODPISALA POGODBO

Bethlehem Shipbuilding Company je sledila vzgledu desetih drugih ladjedelnice in podpisala pogodbo z Ameriško delavsko federacijo.

Mornariška oblast v San Francisco je sporočila, da je Bethlehem Shipbuilding Company, ki ima za tristo milijonov dolarjev vojnih naročil, podpisala pogodbo z Ameriško delavsko federacijo. Slično pogodbo je že prej podpisalo deset drugih ladjedelnice.

Bethlehem ladjedelnica je največja v okolici San Franciscosa. Pogodba se ne tiče ladjedelnice v Alamedi, ki je nekakšna podružnica te družbe.

V brzojavki A. S. Gunna, upravitelja Bethlehem ladjedelnice, je rečeno, da je družba

podpisala pogodbo vsled priporočila obrambnega posredovalnega urada, ki je mnenja, da vsled njunih zahtev sedanjega časa ne sme delo v nobeni vojni industriji zaostajati.

Ker masinisti še vedno stavkajo in pravijo, da se ne vrnejo na delo, dokler ne bo ugodno vsem njihovim zahtevam, se bavijo mornariške oblasti z načrtom, kako bi bilo mogoče nadomestiti stavkarje z drugimi delavci.

Mnogo masinistov je dobilo že drugod delo in zaslužek.

UNIJSKI VODITELJI O POGODBI S FORDOM

Predsednik unije avtnih delavcev je izjavil, da je organiziranje avtne industrije končano. — Edsel Ford upa, da se bo produkcija neovirano vršila.

Razni delavski voditelji ne morejo prebrati pogodbe, ki jo je sklenil CIO s Fordovo družbo.

Po njihovem mnenju, posebno pa po mnenju predsednika unije avtnih delavcev, R. J. Thomasa, je organiziranje avtne industrije končano.

Med Fordom in CIO sklenjena pogodba bo služila za vzorec vsaj avtne industriji. Razen Forda nima naprimer došle še nobeno drugo avtno podjetje "check-off" sistema, to se pravi, da kompanija odtrguje od delavčevih plač unijske prispevke ter jih izroča uniji. Ni več daleč čas, ko bodo tudi druge avtne družbe primorane uvesti ta sistem.

Glavna zasluga za sklenitev pogodbe gre predsedniku CIO, Philipu Murrayu, ki se je izkazal kot neprekosljiv strokovnjak v takih težavnih zadevah.

Značilna je tudi izjava Edsela Forda, predsednika Ford Motor Company, ki je rekel:

— Kot je bilo že prej poudarjeno, naša družba ne bo trpela nobenega polovičarstva. Mogoče se nekateri naši delavci ne strinjajo, ker smo se pogodili s CIO in bi raje imeli za svojo zastopnico kakšno drugo organizacijo. Toda sedaj ni primeren čas za uveljavljanje raz-

nih načrtov. Obvelja naj en načrt, kateremu se morajo vsi prilagoditi. Prepričan sem, da bo posledica pogodbe neovirana produkcija, kar je v sedanjem času pač največje važno, kajti opravka imamo z narodnim obrambnim programom, ki se pod nobenim pogojem ne sme izjaloviti.

Pri Fordu je naročenih za armado in mornarico za 150 milijonov truckov, zrakoplovov in motorjev in sestavnih delov za bombnike.

V prihodnje bo na vsah Fordovih izdelkih unijski znak.

PETA KOLONA NA KUBI

Tvorijo jo španski falangisti, ki so v stiku z nemško vlado. — Policija je odpeljala poln truck dokumentov, slik in zemljevidov.

Kubanska policija je povsem slučajno izsledila obsežno peto kolono, ki je delovala pod vodstvom kubanske sekcije španskih falangistov.

Petokolonci so imeli svoj glavni stan v neki tovarni za makarone. Policija je odpeljala iz tovarne cel trnek listin, slik in zemljevidov. Med listinami je najvažnejše potrdilo, da so skušali zarnotniki dobiti dovolj orožja za pet tisoč mož,

PRETEČA STAVKA V JUŽNIH MAJNAH

Če do 7. julija ne bo sklenjena nova pogodba, bodo United Mine Workers zaštrajkali. — Premogovni baroni se nočejo vkloniti.

Po generalnem štrajku kopalcev mehkega premoga v severnih in južnih premogovnikih je bil dosežen mesec aprila sporazum. Severni operatorji so podpisali pogodbo dočim je bilo treba med unijo in operatorji po južnih državah rešiti še nekaj spornih vprašanj.

Predvsem je šlo za zvišanje mezd in za plačane počitnice. United Mine Workers so zahtevali po sedem dolarjev na dan. Severni operatorji so ugodili tej zahtevi, dočim so se južni precej časa protivili, kajti na jugu je bilo treba premogarju zvišati dnevno plačo za cel dolar štirideset centov.

Naposled je bilo to vprašanje rešeno v obojestransko zadovoljstvo. Nekoliko težje je bilo s plačanimi počitnicami. Majnerti so zahtevali deset dni plačanih počitnic, severni operatorji so jih jim pa dovolili le pet, dočim njihovi južni tovariši o tem sploh niso hoteli razpravljati, slednjič so se pa vklonili.

Vse je kazalo, da bo zavladal v industriji mehkega premoga mir in da se bo neovirano vršila produkcija, ki je tako velikega pomena za narodno obrambo. Pojavile so se pa nove težkoče. Unija namreč zahteva, da morajo biti premogarji plačani tudi za tisti čas, ko nalagajo in odvažajo kame-

nje ter "manj vreden" premog. Umevno je, da premogovni baroni tej zahtevi ne bodo takoj ugodili.

Se pred pretečim zastojem v industriji mehkega premoga na jugu bo skušal ameriški kongres uveljaviti ostre odredbe proti štrajkom.

Kakor znano, je prepadla predloga kongresnika Vinsona, ki je določala, naj poteče med napovedjo in izbruhom stavke trideset dni, češ, da bi se v tem razdobju pomirili razburjeni duhovi in bi delavce minilo veselje do stavke.

Zdaj je na vrsti nova predloga, čije namen je pooblastiti predsednik Roosevelt, da v slučaju stavke z vojaštvom zaščiti vse delavljne.

Onega, ki bi skušal delavcu s silo preprečiti povratek na delo, naj bi zadela zaporna kazen od pet do deset let, oziroma bi bil podvržen globi 10 tisoč dolarjev. Podjetniku, ki bi zavrnil posredovanje naročenega posredovalnega urada, naj bi vlada enostavno zasegla podjetje.

Ta postava bi se seveda tikala le stavk v vojni industriji, toda po mnenju nekaterih bi se je dalo razširiti tudi na industrijo premoga, ki igra tako važno vlogo v industrijskem življenju naroda.

POMANJKANJE MLEČNIH IZDELKOV

Če ne bodo začele farme več producirati, ne bo dovolj mlečnih izdelkov za domačo porabo in za pomoč Angliji. — Anglija silno dosti potrebuje.

Izvedenci poljedelskega departmanta so mnenja, da bo treba bodisi omejiti domačo porabo raznih mlečnih izdelkov ali bo pa treba okrniti tozadevno pomoč, ki jo je Amerika obljubila Angliji.

Ameriške farme ne producirajo za Ameriko in za Anglijo dovolj sira, masla, smetane in evapriranega mleka.

Vlada je ponovno pozvala farmerje, naj povečajo produkcijo. Pozivi so nekoliko zalegli, nikakor pa niso imeli polnega uspeha.

Amerika najbrž ne bo mogla držati obljube ter poslati Angliji na leto 250 milijonov funtov sira ter 15 milijonov zabojev evapriranega mleka.

Vsled povečane industrijske delavnosti se je povečala tudi nakupna sila naroda, česar posledica je večje povpraševanje po mlečnih izdelkih.

Važen faktor je tudi pomanjkanje poljskih delavcev. S farm namreč sili vse v mesta, kjer delavci bolje zaslužijo.

Vojna v Siriji se bliža koncu

Poročilo iz Ankare pravi, da je francoska vlada v Vichyju naprosila turško vlado, da ji dovoli, da se francoska armada 20.000 mož sme umakniti skozi turško ozemlje iz Sirije.

Francoska vlada je odposlala v Ankaru svojega posebnega odposlanca Jacquesa Banoita-Mechina, katerega je sprejel turški vnani minister Šukru Saracoglu. O čem sta se razgovarjala, ni dobro znano, toda poroča se, da je turška vlada pri volji dovoliti prehod skozi deželo samo francoskim vojakom, ne pa tudi arabskim in armenskim.

STAVKUJOČIM NI MOGOČE DOBITI NAMESTNIKOV

Bethlehem Shipbuilding Co. potrebuje devetsto masinistov, oglasilo se jih je pa komaj šestdeset. — Ladjedelnice v veliki zadregi.

Na zapadni obali še vedno štrajka 1700 masinistov, ki so bili zaposleni pri Bethlehem Shipbuilding Co. in v enajstih manjših ladjedelniceh.

Bethlehem Shipbuilding Co. je podpisala z Ameriško delavsko federacijo pogodbo. Večinoma vsi delavci so se vrnili na delo, edino 900 masinistov je ostalo doma.

Mornariške oblasti jih skušajo dobiti iz drugih krajev, toda na vse dosedanje pozive se je oglasilo komaj šestdeset mož, med njimi jih je bilo pa

MAŽDARSKA NAPOVEDALA RUSIJI VOJNO

Maždarska se je pridružila Nemčiji, svoji družici v osišču, in je napovedala Rusiji vojno pod zadržkom, da so ruski aeroplani bombardirali maždarske kraje in pred vsem Kasso, kjer je bilo ubitih 20 oseb, 41 pa ranjenih.

Kmalu zatem, ko je bilo uradno oznanjeno, da obstoji vojno stanje med Maždarsko in Rusijo, je nastala velika razstrelba v municijem skladišču v Nagytetyenyju. Dosedaj se ni znano, koliko je človeških žrtev.

Preteča stavka pri Sperry in druge delavske vesti

Zrakoplovna industrija je vznemirjena, ker so sklenili delavci Sperry Gyroscope Company v Brooklynu, N. Y., zastavkati.

Delavci so člani "Brotherhood of Scientific Instrument Makers", ki ne pripada niti CIO niti AFL.

Prihodnji terek poteče kolektivna pogodba, in če ne bo po željah delavcev obnovljena, jih bo 9000 zaštrajkalo. Zahtevajo višje plače.

Iz istega razloga so sklenili zastavkati delavci 14 tovarn United States Gypsum Company. Njene tovarne so v raznih državah. Tudi v New Yorku in v New Jersey City je ena.

"Progress Manufacturing Company" v Philadelphiji, pri kateri stavka že izza meseca marca petsto delavcev, se je odločila za likvidacijo. Trdka izdeluje elektrotehnične potrebščine.

Delavska tajnica Miss Perkins je naprosila obrambni posredovalni urad, naj posreduje v stavki 2800 razvalalcev v Pittsburghu.

Vsled stavke je prizadet transport blaga, ki je potrebno za vojno industrijo.

Ford bo zgradil na mesec 205 bombnikov

Ko bo dograjena tovarna v Ypsilanti, Mich., bo Ford Motor Company vsak mesec zgradila 205 velikih bombnikov.

Nova tovarna bo veljala 47 milijonov dolarjev ter bo največja te vrste v Združenih državah. Imela bo tudi svoje lastno letališče.

Fordova družba že zdaj išče masiniste in mehanike, ki jih bo v novem podjetju potrebovala zelo veliko število.

samo devet porabnih za delo. Istotako je tudi z najemanjem novih delavcev v drugih ladjedelniceh.

Le malo je takih, ki bi bili pripravljeni prevzeti delo svojih stavkujočih tovarišev.

Mornariške oblasti so v resnih skrbih, kajti ladjedelnice imajo za petsto milijonov dolarjev naročil.

Stavka traja že več tednov, in vsak dan zastaja je usoden za narodni obrambni program.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Baker, President; J. Lapska, Sec. — Place of business of the
corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

48th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$6.—, Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za štiri leta \$12.—; za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inostranstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

RUSIJA V VOJNI

V Združenih državah je skupina ljudi — pravijo jim izolacisti — ki skušajo prepričati ameriški narod, kako silno veliko napako je storila Rooseveltova administracija, ker je sklenila pomagati in zdaj zares tudi pomaga Angliji. Pravijo, da je evropska vojna povsem privatna zadeva evropskih držav ter da je za Ameriko najbolje, če stoji ob strani ter se briga sama zase in za svoje probleme.

Njihovi kriki in protesti so precej ponehali, ker se ameriški narod čedalje bolj zaveda preteče nevarnosti ter jasno in odločno očituje svoje voljo, da je treba storiti konec Hitlerjevemu divjanju.

Prejšnjo nedeljo zjutraj se je pa odprl izolacizem nov vir, iz katerega črpajo plehke dokaze proti kakršnikoli ameriški soudeležbi v evropskem konfliktu.

Hitler je namreč napovedal Stalinu vojno, in izolacisti so zakričali, da sleherni, ki pomaga Angliji, pomaga s tem nehoti tudi komunizmu in boljševizmu.

Mozje Lindberghovega in Wheelerjevega kova ne vpoštevajo, da je Hitler s svojim napadom na Rusijo dal nehoti Angliji nekaj dragocenejšega časa za tako potreben odih. Ne vpoštevajo, da je zdaj za Ameriko najugodnejša prilika, podvojiti svoje napore in nuditi Angliji najizdatnejšo pomoč.

Ne, tega ne vidijo, ker nočejo videti, pač pa na vse pretege dokazujejo, da se je sedanja vojna razvila v vojno za obrambo komunizma.

V resnici pa ni napad na Stalina za ničico spremenil značaja vojne. Hitler je proti Rusiji, ker jo smatra za svojo najbližjo oviro in ker misli, da bo s porazom Rusije temljeje premagal Anglijo. In če premaga Anglijo, kaj potem?

Ameriški državni tajnik Sumner Welles je precej točno odgovoril na to vprašanje: — Hitlerjeve armade predstavljajo danes največjo nevarnost za Severno in Južno Ameriko.

Borba ob Rokavskem prelivu se je že vsaj za nekaj tednov odgodila, v bistvu je pa ostala vojna ista kot je bila, namreč pohod modernega Atile proti Angliji, proti Ameriki. In Amerika je danes istotako malo opozorjena kot je bila Rusija prejšnjo soboto.

Medtem ko Rusija sprejema udarce od Hitlerja, ki pošilja proti nji ogromno število tankov in letal ter trati svoj dragocen čas s pohodom na ruske stepe, je za Ameriko najbolje enostavno preslišati očitke, da se zapleta v Stalinovo vojno.

Stalinova udeležba v sedanji vojni je za Ameriko oti večjega pomena in prednosti kot bi bila udeležba Amerike za Stalina. Amerika mu more zaenkrat nakloniti le malenkostno pomoč, nihče pa ne more reči, da se niso z udeležbo Rusije v vojni ojačile ameriške pozicije na Pacifiku.

Stalinovi submarini v Vladivostoku in njegovi v Grozni bombniki ob sibirski obali so najuspešnejše opozorilo Japonski, naj lepo doma ostane in naj se mirno zadrži.

Razdalje med Stalinovo zračno silo in vsakim mestom na Japonskem znaša manj kot 650 milj. Njegovi submarini ne ogrožajo le japonskega vojaštva na Kitajskem, pač so pa tudi resna nevarnost za japonsko preskrbo z živili.

Ameriška mornarica na Pacifiku je v gotovem oziru neizmerno močnejša kot je bila pri Hitlerjevem napadom na Rusijo.

Ob pogledu na razdraženo Rusijo postaja Japonska šibkejša ter čedalje bolj uvideva, kako ničev je zavezništvo z Nemčijo.

Kaj naj store Združene države? Medtem ko izgublja Japonska vsled najnovejših političnih razvojov svojo prispevnost, naj naklonijo Kitajski vsa mogoča pomoč in naj prepravijo pošiljatev vsake kaplje olja in vsakega kosčka železa na Japonsko. Rusijo naj vzpodbujajo k odločnosti v borbi s Hitlerjem. Zdaj je čas, ko naj diktatorske države občutijo vs vpliv in vso moč svojih nasprotnikov.

NOBENE ZAPREKE S KANADSKO POŠTO

Iz Kirkland Lake, Ont., Kanada, smo prejeli nekaj pritožb, da poštni urad ne sprejema pošiljk za naročnino za "Glas Naroda" in da naročniki našega lista redno ne prejema. Vred tega smo pisali poštne mu uradu v Kirkland Lake in ga prosili, da nam zadeva pojasni. Prejeli smo od poštnega ravnatelja pismo, v katerem nam poroča, da bil list na-

ročnikom vedno redno dostavljen, da pa so glede pošiljatev denarja nekateri prepisali, toda zagotavlja nam, da v bodoče ne bomo imeli več nikakega povoda za kake pritožbe glede pošiljanja naročnine.

Iz tega je razvidno, da bo poštni urad v Kirkland Lake sprejemal denarne pošiljatev nam poroča, da bil list na-

Velik dobrotnik človeštva

V zalednjem sedanje vojne je smrt ugrabila moža, ki mu deset in deset tisoči dolgujejo hvalo, da lahko živijo. Na Novi Fundlandiji se je pri letalski nesreči ubil, jedva 50 letni odkritelj inzulina. Nobelov laureat za medicino iz leta 1923 sir Frederick Grant Banting.

Narodil se je v Allistonu pri Ontariu v Kanadi leta 1891, in je študiral medicino v Torontu. Bil je še čisto mlad praktičen zdravnik, ko je izbruhnila svetovna vojna, ki ga je potegnila na bojišče. Tri leta je sodeloval v Franciji z angleškimi četami in se je hrabro boril pri Cambrai, kjer so zavzniki izvršili prodor s tanki.

Zaadi hude poškodbe je bil od tam poslan domov.

V Kanadi je napravil sijajno kariero. Že leta 1919 je postal vodja otroške bolnišnice v Torontu, obenem pa je asistiral na univerzi v Ontariu. To je bilo v času, ko je profesor Best delal preiskave o omiljenju sladkorne bolezni z dieto. Banting in Best sta skupno proučevala sekrecijo trebušne slinavke, o kateri je imela tedanja znanost v nekaj dokazih, da dobe psi po njeni odstranitvi sladkorno bolezen, tako zvane diabetes mellitus ter poginejo v tleh ali štirih tednih. Med boleznijo so živali izločale velike množine sladkorja prav tako kakor človek.

Banting je več let intenzivno študiral ta problem in je prišel do zaključka, da je treba najti za zdravljenje diabetikov poseben hormon. Pri teh eksperimentih ga je podpiral mlad človek, ki je danes profesor za fiziologijo na univerzi v Torontu, C. H. Best. Ker sta jima stala ob strani profesor Macleod in kemik Collip, so bila denarna sredstva kmalu na razpolago in posrečilo se je izdelati potrebni hormon v najkrajši obliki. Kmalu nato je bil inzulín, kakor so imenovali novi preparat, trpečemu človeku na razpolago.

Zdravilo je bilo v Ameriki hitro patentirano, izdelovanje pa je bilo poverjeno tvežkam, ki niso skoro nič zaslužile. In prav temu dejstvu gre zasluga, da se je inzulín naglo udomačil in razširil po svetu ter prinesel sladkorno bolnim veliko olajšanje. Amerika je nekaj let uspehe z inzulinom pozorno zasledovala. Poslala je v Evropo cel trop zdravnikov, ki so morali natanko poročati o uspehih. Leta dni po Bantingovem odkritju se je dobil inzulín za razmeroma nizko ceno v vsaki lekarni. Nekaj let po odkritju inzulina je zdravniška veda ugotovila, da zaradi sladkorne bolezni ni treba nikomur umreti.

Bantingove zasluge so bile v Ameriki javno priznane. Dominijonski parlament v Ottawu je podelil letno rento 1500 dolarjev, v Ontariu pa so osnovali posebno stolico za medicino, nosi ime po Bantingu in Bestu. Banting je namreč izjavil, da si ne lasti izključnih zaslug za odkritje inzulina in je delil Nobeiovo nagrado s svojim najbližjim sodelavnikom.

O Bantingu poročajo tudi, da je bil tudi izvrsten slikar, čeprav se je bavil s to umetnostjo samo v svojem prostem času. Njegova smrt pomeni hudo uvaro za Anglijo, kajti učenjak je bil z letalom na poti v Evropo. Zadnje čase je proučeval vpliv hitrosti, višine in nizke temperature pri letalih. Spadal je med možganski trst ki se ga Angleži poslužujejo v razplet sedanje vojne.

BURNO ŽIVLJENJE ALFONZA XIII.

Nedavno so v Rimu pokopali bivšega španskega kralja Alfonza XIII, katerega truplo bodo pozneje prepeljali v Španijo, kjer bo položeno k večnemu počitku.

Alfonz XIII. se je narodil nekaj mesecev po smrti svojega očeta, zaradi česar je njegova mati, kraljica Kristina, prevzela regentstvo do otrokovega rojstva. Ko je prišel na svet v maju 1886, je bil takoj oklican za kralja. Na prestolu je stopil leta 1902. Štiri leta pozneje pa se je oženil s princeso Viktorijo Evgenijo Battenberško. Na dan poroke je bil na kraljevo dvojico izvišen atentat. Petnajst oseb iz kraljevega spremstva je bilo ubitih, kralj in njegova soproga pa sta ostala živa in zdrava.

Zakon Alfonza XIII. z Viktorijo Evgenijo je bil plodovit. Narodilo se jima je šest otrok, štirje sinovi in dve hčeri, na žalost pa so moški potomci vsi krysavitelji.

Vlada Alfonza XIII. v Španiji ni imela sreče. Marošska politika je zahtevala od države velike žrtve. Po dveh desetletjih je bila dežela tako oslajljena, da je kralj poklical na čelo države diktatorja Primo de Rivero. Mož je vladal nekaj časa, slednjic pa je moral odtisniti. Ljudstvo je bilo tako vznemirjeno, da so se v njem pojavile prekmurske tendence. Pri volitvah v aprilu leta 1931, so revolucionarni elementi dobili večino in vlada Romanonesa je morala izročiti oblast republikanskemu voditelju Zamori. Naslednji dan je Alfonz XIII., apustil Španijo ter odšel naprej v Pariz, od tam pa v Rim, kjer je nedavno umrl.

V zadnjih letih svojega ži-

OHRIDSKI RIBIČI

Mnogi Slovenci so po prvirat obiskali južno Srbijo in obdnovali številne njene pokrajinske in zgodovinske znamenitosti. Najbolj seveda vsakogar očara starinski Ohrid s svojo krasno lego ob jezeru. V tedniku "Zemlja" čitamo kratke članke, ki nam pripovedujejo, kako je združni lov na Ohridskem jezeru preporočil vse tamošnje ribstvo, ki prinaša prebivalstva prav lepe, ali tudi skorajda edine dohodke.

Ohridsko jezero spada po svojem postanku med najstarejša jezera v Evropi, po svojem živalstvu pa se odlikuje, kakor le malokatera jezera drugod po svetu. Privabilo je že številne znanstvenike, ki ga venomer raziskujejo. Riba iz Ohridskega jezera je nenavadno okusna. Tu je največjo pstrvi, med katerimi je "letnica" najbolj rejena in najbolj cenjena. To je jalova ženska pstrvi, ki se od ostalih pstrvi razlikuje po debelosti. Spoznavajoč pomen razploda ohridskih rib, je država zgradila hidrobiološko stančič ob jezeru, pri slovečih "Biljanovih izviroh" ki jih opeva prekrasna narodna pesem. Zadnja leta spuščajo v Ohridsko jezero letno po več milijonov ribic.

Vse od leta 1930 niso bili ohridski ribiči organizacijsko povezani. Družili so se po skupinah zgolj zavezojo lova. Nadaljšna razprodaja rib je bila poverjena trgovcem. Šele leta 1930, so zsešli ohridski ribiči delovati na združni podlagi. V temu prvih šestih let so utrpeli precej škode zaradi slabega vodstva zadruge. Navzlic vsemu se je zadruža obdržala in zadnja leta so pokazala nenakrat lep napredek. Vse stare dolgeve v zvezi s 30 sto tisoč dinarjev je zadruža plačala in je lani prvič razdelila med zadrugarje več kot 30 tisoč din. Počeg tega razploga s 300.000 dinarji premoženja. Zadruža vzdržuje lovišča na Črni reki pri Bitolju in pri izvirku Črnega Drina pri Strugi, kjer v glavnem lovijo jeguljo. Lani so naložili okrog 120.000 kg rib, največ pstrvi, in okrog 5000 kg jegulj, za kar so dobili 900.000 din. Nedavno so zborovali ribiči zadruge, ki jih pogosto krat bičajo vetri, in jim vrvi režejo dlani, njihovi obrazi pa so vedri, ker gredo z zadruogo lepši bodočnosti naproti.

vljenja je bivši suveren Španije večkrat obiskal Koroško. Eden izmed njegovih sinov se je z avtomobilom smrtno ponesrečil in je pokopan na Koroškem.

Peter Zgaga

Največji lopov.

Prva zanesljiva poročila, ki so dospela po okupaciji iz naše stare domovine, so taka kot je bilo pričakovati.

Kdor je bral, kako se Poljaki in Čehom godi, je slutil, kako se bo godilo Slovincem, če padejo Nemcem v kremplje. V naše kraje je bila poslana nemška tajna policija, ki ne pozna usmiljenja in njena grozovitost nima meja.

Aretacije se vrše ponoči. Policija vdre v hišo oziroma v stanovanje, pravi našemu člo-

veku, naj vstane in se obleče, naj vzame žilico in krožnik s seboj in naj se v oboroženem spremstvu odpravi v temno negotovost.

Toda, nemški tajni policisti niso največji lopovi.

Največji lopov je tisti, ki je živel dolgo let med našim narodom, se bratil, veseljačil in žalostil z našimi ljudmi, tako da so ga smatrali povsem za svojega. Zdaj sedi na varnem na policijski postaji, pred seboj ima imenik in kaže nanj: — Tega dajte in tega in tega!

Kdo je ta človek, če se sploh sme človek imenovati? Najbrž ni en sam, ampak jih je več v vsakem slovenskem mestu in v vsaki slovenski vasi.

Nanj oziroma nanje naj pade prekletstvo po krivici trpečega naroda.

Strah pred božjo hčerko.

Radio je čudovita iznajdba. Človek odpre aparat, pa sliši poročila iz vseli delov sveta.

V svobodni deželi, kakršna je na primer Amerika, jih lahko poslušajo, nikakor pa ne v Nemčiji in Italiji.

Nemec in Italijan smeta poslušati samo tisto, kar jima servirajo z nemških in laških radio postaj.

Te dni je bila izdana v Italiji oredba:

— Vsak, ki ga zalotijo pri poslušanju radio poročil iz Anglije ali iz Amerike, bo obsojen na pet let ječe ali na globo dva tisoč petsto dolarjev.

To je nadaljini dokaz, kako vztrajno je preganjana po diktatorskih državah najlepša hčerka božja — Resnica.

Sopek poletnih rož.

Iz Wooster, Ohio, piše rojčkinja F. C.:

— Večkrat bi se rada oglašala in priobčala kaj malega, pa se bojim, da bi ne nadlegovala večerica mirnih dni — Petra Zgaga. Smehi, ki me včasih pošili ob branju njegove kolone, je več vreden kot vsa druga zdravila. Takaj smo namreč samo tri slovenske družine, pa nimamo nobene slovenske pririditve in zabave. Če zanese Zgago pot v naše mesto, naj se pri nas oglašajo! Z veseljem ga bomo sprejeli in mu postregli z domačo klobaso in californijskim vinom.

Zgrešeni naslov.

Iz letovišča Blue Mountain Lake v gornjem delu newyorške države sta mi poslala prijatelja Frank Gregorin in Matija Gorinšek sliko, ki sem se je za hip skoro preplasil.

Na sliki je pet oseb: krivogled, poraščen farmer, njegova obilna žena ter njuna ljubka hčerka z majhnim tročikom v naročju.

Farmer drži v roki puško, njegova žena sekiro, očim i-ma hčerka poleg sebe veliko železno ponev. Vse tri so pozna na obrazu, da nekoga nestrpno pričakujejo. Pod sliko je z oči in ušmi črkami zapisano: — Kdaj boš pa spet prišel sem pogledat. Težko te je čakamo. Poleg je datum: 2. junija, 1941.

Farmerjevega obraza se ne spominjam, istotako tudi ne njegove žene, dočim se mi dekle precej znano dozdeva.

Slika je bila pomočoma poslana. Nečimno je bila komu drugemu namenjena.

Jaz sem že precej prišten in že dve leti nisem bil v tistih krajih, dočim je otrok star komaj par mesecev. S tem naj bo vsak sum izpodbit.

BREZPLAČNI KONCERT in PLES

Restland Memorial Park

PREDSTAVLJA

Miss Ileana (Mrs. Stan Laurel)

DRAMATIČNO SOPRANISTINJO

V POLISH COMMUNITY CENTER

355 Grove St., Corner Bay St., Jersey City, N. J.

v soboto, 28. Junija, '41 ob 8 zvečer

Miss Ileana je mednarodno slavna pevka na radio in filmu.

Nastopa kot italijanska pončična pevka v velikem MGM prizoru "Naughty Marietta."

PLES, OKREPCILA, NAGRADE

VSTOPNINA PROSTA — VSAKO JE DOBRODOŠEL.

Darilo za junijsko nevesto

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

(V angleškem jeziku)

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo 2.00

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveščati in izpopolniti.

Naročite pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Kratka Dnevna Zgodba

ANDRINO KOPINSEK:

Njegov zadnji vzpon

Velicestno se dvigajo zasnežene planine v okolici Bogatice. Ostra, diazečna svetloba lepi in ne dovoljuje gledanja brez naočnikov. Medtem, ko se je v koči pričela večerna zabava, sva zlezla mridva na najino ležišče; inženir iz Francije in jaz. Obe sva molčala in le pritajeni glasovi harmonike iz doličnice so motili tišino.

O čem je neki razmišljal Francoz poleg mene? Nemirno se je obračal na trdem ležišču, zaželeni sen ni hotel na njegove oči. Poznal sem ga samo bežne. Zvečer se mi je predstavil in prošil za skupno smučarsko turo za naslednji dan — kar morkoli. Ker sem bil sam, sem se prav rad odzval. Mimogrede mi je omenil, da je prišel iz Rumunije, kjer je bil v neki tovarni zaposlen kot obratovodja. Sedaj pa potuje v Francijo, da se odzove vojaškemu pozivu, kajti njegova domovina je že šest mesecev v vojni. Zadnje proste dneve je hotel brž izkoristiti za nekaj zimskih tur v naših Alpah.

Več nisem vedel. Bila je še tista noč, ko sva se opravila. Nema je stala koča v beli samoti. V kuhinji sva popila nekaj čaja in se lovila malo toplote. Oskrbnica nema je dala nekaj prigrizka v nahrbtnike ter nama nato, napol zaspana, želela srečno pot. Renskotomerno se je vili na njo po navkreber. Tu in tam sva uživala v kratkih spustih. Meseč je bil svojo srebrnomodro svetlobo od zasneženih bojkov gora v belo vijugasto smučino, ki je ostajala za nama in se kopala v tej mehki svetlobi, tja doli, prav do koč. Prav nič ni mogla motiti božarske tišine na gori na višini 2000 metrov. Niti besedice nisva spregovorila. S kakšnimi mislimi se je le ukvarjal moj spremljevalec? Drsel je v elek-

gantnih vijugah pred menoj. Bil je dober smučar. To sem opazil že po prvi uri, ko sem prevzel vodstvo gori na sedlu. Vzhajajoče sonce je poljubljalo skrajne vrhove in kmalu nato razlilo svojo, rožnato luč v dolino. Najina okolica je začela v tleh barvah — v beli, modri in rožnati. Pokrajina je izgledala kot pastelna slika. Pogled se nama je odpiral tja daleč v Italijo.

Sedela sva na najvišjem vrhu. Dve majhni bitji, obdani od snega, nebesnega svoda, veta, časa in večnosti. Počasi sva odstranila kože raz smučer ter razprostrla nekaj mokrih stvari na soncu. Mladi mož je pričel prvi govoriti:

"Menda me ne boste popolnoma razumeli, če vam sedaj povem, da je najbrže — morda celo gotovo — to zadnja smučarska tura v mojem življenju. Zadnja, ki bo zaključila vrsto tolikih v domovini, v Švici, v Pirenejih in na Tirolskem."

"Ne — nikakor ne!" sem odgovoril.

"Morate namreč vedeti, da potujem že jutri domov k svoji materi v Dijon in nato takoj dalje na fronto. Po preteku enega tedna bom že nekje v kakem bunkerju naše prve bojne linije."

"Vi ste nekoliko črnogled, mon ingénieur!"

Izpraznil je svojo pipo na kandelarskem stremenu ter počasi razmazal po zanjgajem čelu belo krema. "Da, samo mater se imam. Edini sin. Moj oče je padel v svetovni vojni!"

Močal sem. Skozi črna opala sem opazoval, kako je veter trgal snežne zastave na grbe-nih.

"Seasoma," je nadaljeval Francoz, "postane človek navzlic vsem idealom, mladosti in zdravju in celo kljub ljubezni

in dobri službi pesimist. Ko je moj oče padel, sem bil še di-jak — 17 let star. Takrat je moja mama od take skoraj oblažila. Če izgubimo onega, ki nam je bil najbližji — tako je dejala vsa obupana — se nam zdi vse, kar je bilo do se-daj, kar je in kar bo še sledilo, popolnoma brezpomeno. Za vsakega človeka ima življenje določen smisel; ženi ga pred-stavlja njen mož! To so bile zopet in zopet njene besede. Tolažil sem jo s tem, da je bi-la pač vojna. Vsakdo ima ne-koč in če bi vsak radi tega o-tal doma, nikdar ne bi dose-gli zmage in mira. Oče je pa-deč za mir. Žrtvoval je svoje življenje za domovino, ali jas-neje povedano: padel je za več-ni mir."

Na to nisem našel odgovora. "Danes ne mislim več tako. Danes vidim, da sva izgubila takrat naenkrat vse; moja ma-ti svojega moža, jaz svojega o-četa — za prazen nič. Kajti ako on svojega življenja ni žrt-voval za to, da bi nam prinesel mir in svobodo, potem njegova smrt ni imela smisla. Moja ma-ti je bila prevarana ter za njo ni nobene utehe več — kakor-koli ji stvari predstavljam."

Močkal je par trenutkov.

"Bilo je julija 1919 leta. Nad razvranimi polji ob Somni in Marni je pripekalo sonce — bleščeče sonce miru. Ta mir je bil tisti, ki je brezkončnim vrstam lesenih križev dal globok smisel. Smisel, ki je bleščal in sušil solze."

Z materjo sva takrat stala ob očetovem grobu. Drhtel sem kajti nisem se čutil dovolj močnega, da bi umiril bol svoje osivle mater. "Toda, saj ni-sem imel koga tolažiti, kajti stala je s strogo odločnostjo pred grobljo, ki je krila v se-bi njeno vse ter občutila, da to njeno vse se ne bo nikoli več povrnilo. Sklonila se je nad to rjavo zemljo, naruvala jo s svojo blede roko, kakor bi ho-tela bolniku pripraviti blažino, da bi mu bilo udobnejše. To je tista gesta milijon žen, milij-ion mater ob grobovih nje-hovih najdražjih. Poljubila me je zadržanih solz. Razumel sem jo in bil sem globoko liva-ležen za toliko hrabrost."

Zopet je močkal. Nekje v daljavi se je sprožil plaz. "Leto za letom sva hodila to težko pot k lesenemu križu, pod katerim je ležal on, poleg nečetih, ki jih je doletela ista smrt."

In sedaj se vračam domov, pa ne vem, kako ji naj obrazlo-žim moj odhod na fronto — ne da bi lagal. Bojim se tega svide-nja, a še mnogo bolj slovesa. Utihnil je. Pogledal je na uro ter pokazal proti koči. Raz-umel sem ga. "Leica" je še hitro lovila nekaj spominov, potem sva si pritrdila smučke. In že sva razšla smučine v kra-sni, neprekinjeni vožnji v enem v dolino do koč.

Še tisti večer sva se poslovila. Dobil sem naslov njego-ve matere in obljubil, da bom posnetke naše skupne ture po-slal njej.

Dolgo sem gledal za njim, ko se je odsunil. Spodaj pred gozdovi je še enkrat zavriklal in nihal v slovo. "Bon voyage!" sem zavpil. Potem ga ni bilo več.

Prisel je maj, potem junij in julij 1940. Velika ofenziva na

NOVA AMERIŠKA BOJNA LADJA

Eno minuto zatem, ko je bila v ladjedelnici v Camden, N. J., splovljena nova bojna ladja South Dakota, ki ima 35,000 ton, so pričeli graditi ladjo "Santa Fe".

IZ JOHNSTOWNA, PENNA.

POROČILO IN VABILO SLOVENSKEGA SAMOSTOJNEGA DRUŠTVA MOXHAM V JOHNSTOWN, PA.

To društvo je bilo ustanovljeno 16. junija 1916; torej je staro 25 let. V tem času smo izplačali:

Bolniške podpore	\$22,609.50
Smrtnine	4,300.00
Za operacije	835.00
Za porodne nagrade	70.00
Torej SKUPAJ	\$27,714.50

To je lepa pomoč v slučaju bolezni ali smrti in društvo ima še blagajno nad \$17,000.00. V to društvo lahko pristopi vsak Jugoslan pod 10 milj oddaljen od društvenega sedeža. Prosimci od 16. leta do 30. so isto-palne prosti: od 30. do 45. leta pa je pristopnina \$1.—, in to velja sa-mo do konca tega leta. — Torej pristopite v to društvo na prihodni selj, ki se vrši vsako 4. nedeljo v slovenskem domu na Moxham.

KOT VSAKO LETO, tako bo tudi letos to društvo obhajalo PIKNIK 4. JULIA V SLOVENSKEM DOMU. — Dobro orkester nastopi ob 8. uri zvečer. — PIKNIK SE PRIČNE OB 1. URI POPOLDNE in bo trajal do 12. zvečer. — Torej ste vabljeni vsi od blizu in daleč, da posetite ta piknik. Zabave bo dosti in tudi mokrrega ne bo manjkalo.

ČLANE TEGA DRUŠTVA pa prosim, da se vdeležijo vsi: če ne, bo moral prispevati \$1.— v društveno blagajno. Torej: NA SVIDENJE 4. JULIA POPOLDNE ALI ZVEČER.

JOHN POLANTZ, tajnik.

stoji iz podobne in sanice ljud-stev, kakršna je značilna za vso severno Afriko. Arabci, ki ce-nijo njihovo število na kakš-nih 80,000 duš in jezikovno ter kulturno arabirani Berberei, ki jih je kakšnih 100,000 pred-stavljajo večji del prebival-stva. Berbersko govore le še majhna plemena. Število pre-bivalcev, ki govorijo evropski jezik, so Italijani pred nekol-i-ko leti cenili na 10,000. Ve-činoma so to seveda Italijani, vendar je prišteti po vsej pri-lik kakšnih 4000 cirenajskih Židov, ki govorijo italijanski ali španski jezik. Ostali Evropei so sami katoliki, domačini pa skoraj brez izjeme mohameda-ni.

ZARADI POMANKANJA MOKE.

je ustavila obrat pekarna Slav-ka Springer v Trebnjem, ki je edina med Novim mestom in Stično. Tako so ostale vse so-sednje občine brez kruha. Po-sebno so prizadeti oni, ki nimajo lastnega gospodinjstva, ter so izključno navezani na na-kup kruha v pekarni.

KRADEL JE, DA BI SI KUPIL ŽIVILA.

Pred okrožnim sodiščem v Mariboru je bil obsojen 31-let-ni pekovski pomočnik Frane Brodnjak iz Studencev pri Ma-riboru na mesec dni zapora, ker je ukradel Juriju Kodriču v Pečkah 2277 din gotovine. Pri razpravi je zatrjeval, da je kra-del denar, ker si je hotel z njim kupiti živila. Soobtožena je bi-a njegova žena, ki je bila ob-sojena na 300 din denarne kaz-ni.

V notranjosti dežele prevla-duje stepe, ki je le del ogrom-nega libijskega stepnega ozem-lja. "Mavretanske" stepe. Edi-no bogastvo ljudi, ki prebivajo v tej stepi, je živina, ki jo vo-dijo od pašnika do pašnika. Največje so črede ovac in koz, v cirenajskem zaledju pa goji-jo tudi velike konje in v manjšem obsegu govedo.

ŽELATE KUPITI NOV AVTOMOBIL?
ZA NAKUP NOVEGA ALI PA RABLJENEGA AVTOMOBILA se obrnite na zanesljivo trgovko

WILLYS SALES COMPANY
1880 BROADWAY
vgaal 52. ulice
NEW YORK CITY

Tam vas bo užjetno sprejel Mr. C. P. PETERSON, ki dobro govori naš jezik. Izrazite ta naslov in si ga shranite za mogočo potrebo v bodočnosti.

LUJDSKA KUJARICA
Najnovejša zbirka navodil za kuhinjo in dom. Cena 50c.

Naročite pri:
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 13th Street, New York, N. Y.

RAZPRODAJA SLOVENSKE KNIJIG po zmerni ceni

Po 50c zvezek
Andersonove pripovedke za slovensko mladino
Bele noči mali Junak. (Dostojevski)
Božji mejniki (Ivan Pregelj)
Filozofska zgodba (Alojz Jirasek)
Gospod in Komarščak (Jul. Zeyer)
Gospod Fridolin Zolna in njegova družina (Fr. Milčinski)
Kazan, voljeli pes (J. O. Curwood)
Kaj se je Makaru sanjalo (V. Koro-lenko)
Na različnih potih (Franc Erlich)
Peter Pavel Clavar (Dr. I. Pregelj)
Pravica kladiča (Vladimir Levstik)
Sveta noč (Rudolf Vrabl)
Silica Doriane Gray (Oscar Wilde)
Verne duše v vseh (Prosper Mirime)
Zapiski iz mrtvega doma (A. M. Dostojevski)

Po 70c zvezek
Do Ohrida in Bitolja (Ivan Melik)

Po 75c zvezek
Belfegor (Artur Bernede)
Onstran pragoza (James Oliver Cur-wood)
Po strani klobut (Damiir Feigal)
Romantične duše (Ivan Canlane)
Seržant Diavolo (Marcel Proust)
Zelena cesta (Zane Grey)
Zlati Panter (Sinclair Gluck)
Gusar v oblakih (Donald Keyhoe)
Gospodinja sveta (Karl Fidor)
Hektorjev Meč (Rene La Bruyere)
Rdeča Megla (O. R. Frich)

Po \$1 zvezek
Ugrabljeni milijoni (E. G. Seliger)
Verdijens (Pater Kajetan)
Sivko (E. S. Thompson)
Rudarska balada (Marija Majerleja)
Prigodbe čebelice Maje (Waldemar Bonsels)
Pingvinski otok (Anatole France)
Pisane zgodbe (Janko Kac)
Iz življenja za življenje (Ivan Zu-pan)

Po \$1.25 zvezek
Zadnji Mohikanec (J. F. Cooper)
Skrivnostni studenec (Pavel Keller)

Po \$1.50 zvezek
Zločin in kazen (F. M. Dostojevski)
Tigrovi sobje (Mavrice Lablane)
Kristof Dimac (Jack London)
Misterija (Gustave le Rouge)
Lucifer (Jean de La Hire)
Ispod Golice (Slavko Savinsek)

Po \$2 zvezek
Prešeren (France Kidric)

Po \$2.50 zvezek
Višnjeva repatica (VI. Levstik)

Naročite pri:
KNJIGARNA SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 13th Street, New York, N. Y.

Spisi Josip Jurčiča

- I. ZVEZEK:** Uvod — Narodne pravilice in pripovedke. — Spomini na deda. — Jurij Kozjak. — Jesenska noč med slovenskimi polharji. — Domen. — Dva prijatelja.
- II. ZVEZEK:** Jurij Kobilja. — Tihotapec. — Vrbna Smukova ženitev. — Klosterski žolnar. — Grad Rojinje. — Golida.
- III. ZVEZEK:** Deseti brat. — Nemški valpet.
- IV. ZVEZEK:** Ovet in sad. — Hči mestnega sodnika. — Kozlovska sodbja v Višnji gori. — Dva brata.
- V. ZVEZEK:** Sosedov sin. — Sin kmetskega ce-sarja. — Med dvema stoloma.
- VI. ZVEZEK:** Dr. Zober. — Tugomer.
- VII. ZVEZEK:** Lepa Vida. — Pina tobaka. Moč in pravica. — V vojni krajini. — Pravda med bra-toma.
- VIII. ZVEZEK:** Ivan Erazem Tatenbah. — Bojini se te. — Ortica iz življenja političnega agitatorja. — Telečja pečenka. — Šest parov klobas. — Po to-baku smrdiš. — Ženitev iz nevedljivosti. — Spomini starega Slovenca Andreja Pajka.
- IX. ZVEZEK:** Rakovnjači. — Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ko je krompir grade. — Pona-rejeni bankovci.
- X. ZVEZEK:** Veronika Deseniška.

10 zvezkov...\$10

POSAMEZNI ZVEZKI \$1.50

Naročite pri:

KNJIGARNI SLOVENIC PUBL. CO.

"GLAS NARODA"

216 WEST 13th STREET

NEW YORK, N. Y.

GOSPOD IZ KONOPIŠTA

Napisal: I. WINDER.

32

"Kdo sem?" je obupno ugibal. "Kaj nisem mlad človek s svojimi petindvajsetimi leti? Prastar sem, starejši od starega polkovnega poveljnika in starejši od plešatega starca, ki ondokajle pripravljajo plavalško v smeh. Pozabiti hočem, kdo sem. Misli si hočem, da sem Oton. Enkrat hočem biti Oton; aemara da se bo vse popravilo, če si bom tako mislil."

Zaprli je oči in si zaprtimi očmi predstavil Otona, burni in neznani človek, s katerim se je Oton polasčal žensk, vzdignjenih vinskih kozarcev v Otonovi roki, sinji blesk Otonovih oči in njegov prešerni smeh. Franc Ferdinand je s težavo odprl oči, prijel za svoj kozarec in ga izpil. "Mnogo bom pil," je kozarec in tretjega, ta mu že ni več dišal, upira se mu je, ni kozarec, in tretjega, ta mu že ni več dišal, upiral se mu je, ni kar da bi ga bil uprjal. Toda Franc Ferdinand si je mislil: "Zdaj sem popil mnogo vina, zdaj se hočem smejati." In se je zasmejal. Njegova sosedja za mizo, poveljnik polka in lepi, cigarskočni grof Wurmbrand, sta se pridružila njegovemu sreču in pomčiknila ostalim častnikom in ženskam.

"Smejte se tudi vi!" Franc Ferdinand se je trudno naslonil nazaj, glava mu je postajala težka in ga je hotela boleti, venomer mu je tičala igla sredi glave, stene so se zibale, mize so se začemale vrteti, a smejati se ni mogel. "Jaz nisem Oton," je mislil sam pri sebi. Potegnil je komornega načelnika za rokav in mu rekel: "Pomagaj!"

Vstal je, tadjaj: je vstala vsa družba, mahoma je vse utihnilo, Franc Ferdinand je pozdravil in z dolgimi opotekajočimi se koraki krenil proti vratom, komorni načelnik je hitel naprej, da bi jih odprl. Ko je prišel Franc Ferdinand do vrat in stopil venkaj, so šarmeljni spet zaigrali in vsa dvorana je zapela in se zasmejala; prav na cesti je buhnil godbe radostni val. Grof Wurmbrand je v zadregi pogledal bledega nadvojvoda in dejal:

"Prihodnjic bo že bolj nepristojeno, cesarska visokost," Franc Ferdinand je srepo strmel predse in v odgovor je prezirljivo mahnil z roko.

Pekel ga je sram nad javnim poizkusom, da bi posnemal vselega brata Otona. Zdal ga ni več sovražil, vselega brata Otona, ki ga je le še redko videval, marveč ga je zaničeval. Ali ni bila sramota zaviniti Otonu in mu hoteli biti enak? Pred tremi leti so bili oženji vselega brata Otona s krotko, zalo ženo, ki ga je oboževala, pred letom dni mu je bila porodila sina, zdaj je bodo ukrotiti in zaprli, razposajeni ljubljence bogov, s se takrat nišil Franc Ferdinand, postati boš moral bišni oče, ustanovitelj rodbine, varuh spodobnosti in strogega reda. Tako ni mislil samo Franc Ferdinand, ampak tudi vsi drugi oče, mati, prijatelji in ženske. Oton se pa vsemu smejal, vse ono mu je bilo, kaj so mislili o njem in govorili o njem, slej ko urej je živel svoje življenje. Njegovo življenje ni bilo rodbinska sreča in spodobnost in strog red, ne zapreti se ni dal ne ukleniti, nihal je, njegovo življenje je bilo razsipnost in pijanost, zanj ni bilo rešitve, sam je smejel se, rekli tihi ženi, ki ga je oboževala.

"Zamislite rešitve," rekel ji je: "Moje resnega brata Muančija bi bila morala vzeti, ta bi bil zate primernejši."

Franc Ferdinand je zvedel, da govori Oton bogokletne besede. Franc Ferdinand je preziral te besede in moža, ki je tako govoril in preziral je samega sebe, ker je poizkusil biti vsaj en večar, vsaj za eno uro, za en diih podoban Otonu.

"Kdo sem? Kaj je smisel mojega življenja?" se je pogosto vpraševal Franc Ferdinand. Ali je bilo morda boljše ne iskat, smislila in kratkoma izpolnjevati svojo dolžnost, opravljati svojo službo, začeti dnevno delo pred sončnim vzhodom, in ga prekinjati samo za čas nočnega počitka, kakor je delal cesar?

Franc Ferdinand se je vrnil v službo.

Vojaki so prebrskali, kadar je stal pred njimi, strogo jih je gledal, kakor da bi jih hotel bičati, od čete do čete je skakal in široko odpiral usta, kakor da bi hotel zakričati, pa ni zakričal, in ljud mu je padal samo po njegovih lastnih jahalnih skornjari. Ničesar ni našel kar bi mogel grajati. Valtu temu so vojaki perbedevali in so bili veseli, kadar jih je ogovoril, balji so se ga, sami ne vedoč zakaj, čeprav ni zinil nobene prevzetne besede in ni storil ničesar, kar ne bi bilo dovoljeno mtjorju. Menili so, da je s cesarjem laže govoriti kakor z nadvojvoda; le malo kdo je vede, kako težko je bilo stati pred cesarjem in obstati pred njim. Nadvojvoda strogi in zadržni popled je begal častniki in vojake, škodoželjno so ugotavljali, da je videti mlahav in nevojaški, njegova drža da je na vsi oči klavina, vsak vrkut da je strunnejši od njega. A vis oči čutili, da se skriva v mlahavem telesu, v bolehnobledem obrazu, v strogih, zadržnih očeh Franca Ferdinanda silna volja, človek tuje naravi, ki ni istoveten s tem, kar vidi pred seboj, nevarna moč, ki se pripravlja na skok — in nemoč, ki je še nevarnejša od moči.

Knalu ga je poznal ves polk: "Esta" so ga imenovali. Kadar se je bližal, je izpreletel vrste grozničav drget, drug je šepetal drugemu: "Este prihaja." Vsak vojak je drhte in plašno ogledoval svojo opravo. Ali ni bil kak gumbi zrahlijan, ali je bil pas na svojem mestu, ali se je puška bleščala, ali ni bilo ne uriformni kje kakoga praska? Toda vojvoda se je malo menil za takšne vnanjosti, vsak poročnik jih je preverjal strože od njega.

"Duh čete je tisti, za kar gre," je razlagal mladim častnikom. "samo duh! Vsak vojak mora imeti nekaj pojma o strategiji."

Starejši častniki so se muzali za njegovim hrbtom. O strategiji! Kje boš našel vojaka, kaj je strategija!

Mladji častniki so vneto odpirali svoje strategične učne knjige. Naredniki so rjaveli na vsakega prostaka.

"Strategija! Veste, kaj je to? Z glavo morate eksercirati! Z razumom! To je isto, kar misli njegova cesarska visokost. A kdo izmed vas ima glavo in razum? Soderga prašičja!" (Nadaljevanje prihodnjaja)

Pustolovski roman na goreči ladji

Vsak se še spominja pogube, ki je lani 5. novembra zadela malo angleško pomožno križarko "Jervis Bay". Nič manj nego 38 tovornih parnikov so zampali v Ameriki zasčiti te male ladje in ko je začela nek nemiška vojna ladja iz velike daljave streljati v konvoj se ji je "Jervis Bay" vrgla kakor zvest pes čuvaj naproti ter pritegnila ves ogenj nase, dokler se ni njenih 38 varovancev razbežalo na vse strani.

Nekaterim teh tovornih ladij pa so bili Nemci vendarle posvečili zadosti pozornosti. Med njimi je bil tudi petrolejski parnik "San Demetrio". Na tem parniku je nastal silen požar, tako da je kapitan mostu zapovedal, naj se vkrca v čolne. Enoga teh čolnov je vodil drugi častnik Hawkins. Čolni so se kmalu razbujili na širni morskoti planjavi, po kateri pa je vihar podil visoke valove.

Po dveh nočeh divjega gugaanja na valovih in upanju, je Hawkinsov čoln naletel na staro znanca, bil je to parnik "San Demetrio". Parnik se ni bil potopil in je še vedno gorel. Olje je pokrivalo vodno površino vsenokrog. Končno se je morje malo pomirilo. Nekateri izmed 16 mož v rešilnem čolnu so bili ranjeni, deloma tudi težko ranjeni. Ni bilo lahke, povzpeli se s pomočjo vrvi na krov gorečega parnika. Na njegovi krmu so se dvigali visoki planteni, v sredini je la dja žarela. Poveljniški most, in vse, kar je spadalo k njemu, je bilo uničeno. tako kompas, radio, morske karte in druge

reči. V ladijskem trupu je stala voda meter visoko, iz njenih bočnih odprtih pa so se izlivali v valovanju curki petroleja v morje, tako da je bila nevarnost ognja še večja. Toda šest-najstotica mož je po mnogournem delu spravila stroje v tek, potem se je borila 20 ur z brzgalnami proti ognju. Uspešno ji je, da ga je ukrotila.

Takrat je bil parnik kakšnih 700 milj od irske obale. To je bilo tudi vse, kar so možje vedeli. Zvezda Severnica, sonce mesec in star otroški atlant so jim bili edina pomagala. V strojnem prostoru je umrl en izmed težko ranjenih mož. Do svoje smrti je neutrudno delal. Bil je to mazilec strojev Boyle. Tečen dni je vozil "San Demetrio" proti vzhodu, potem so zagledali irsko obalo in nato neko angleško vojno ladjo. Domov so pripeljali še 10 tisoč ton petroleja, poleg ladje, ki jo je bil nje kapitan smatral že za izgubljeno. Med potovanjem so živeli od same čebule in krompirja. Ognja si niso upali zakuriti, temveč so si kuhali skromno jed nad vročo cevjo stroja. Zastava San Demetria je stvar, za katero bi se lahko topli še drugi ljudje, ne samo zbirali spominov. Toda petnajstotica mož, ki je preživela te strašne dni, se ni topla zanj, soglasno so jo priznali Rossu Prestonu, edinemu Američanu med posadko, ki se je dal najeti v Novi Škotski, ker je mogel le na ta način postati sobojevnik britske vojne sile.

Hace je dober pajdaš

Razprava proti Tonetu Hacetu v Ljubljani, je bila prav živahna.

Bili so zaslišani obtoženci, ki jih je obtožnica označila za Hacetove pajdaše. Četvorica: Stefan Verle, Anton Pestotnik, Fr. Župelj in Mihael Kovačič, ki tudi po obtožbi ni imela na vesti: tako hudih deliktov kakor Hace, je bila v svojem razgovoru pač lahkotnejša in tako je radovedno občinstvo do neke mere prišlo na svoj račun. Zlasti Pestotnik je razgibal dvorano s svojim humorjem, da se je skoraj ves čas njegovega zagovora prisrčno smejala. — Zapovrstjo so vsi štirje zanimali, da bi bili imeli s Hacetom kaznive zveze. Vsak zase pa so bili ti štirje obtoženci skoraj nič manj zanimivi kakor sam Hace.

Verle je bil prvi zaslišani in je izjavil, da Hacet kot vlomilca sploh ni poznal. Trdil je, da je bil prepričan, da se Hace bavi samo s tihotapstvom. Okitek obtožnice, da je skupno z njim vložil v neko vilo, je odločno zanimal, čeprav je priznal, da se je v kritičnem času nahajal v Hacetovi družbi. Ko mu je sodnik predložil, da je v preiskavi sodelovanje priznal, je Verle na največje presenečenje vseh odločno izjavil, da je to gotovo pomota v zapisniku.

Državni tožilec ga je zavrnil, da je mogoče pozabil na to. A Vesle je ostal trden: "Meni ni nikdar nič povedal in nikdar mi ni zaupal, s čim se peča." Ko so ga soočili s Hacetom, je Hace le težko obudil spomin na tatvino v Pirnikah.

"Kje pa so Pirniči? Ali je to tam, kjer je tista dobra voda? Ne sponinjam se natančno gospod sodnik."

Ko je sodnik Verle zasliševal zaradi tatvine pri prof. V. Čopcu, in je ta odločno zanimal, da bi bil zdravjen, je Hace naglo vstal, rekoč: "Ne, Verle res ni bil zraven." Glede na neko tatvino na Trati pa je Verle pojasnil, da je bil tedaj itak že aretiran na Ježici in se torej nikakor ni mogel udeležiti tatinskega pohoda. Nato je Hace spet dejal sodniku: "Da, tako nekako bi lahko bilo."

Ker se je predsedniku čudno zdelo, kako se je mogel Verle pošteno preživljati, če je brez posla, je Verle dejal:

"Jaz sem brezdomec, gospod sodnik. Če sem brezposeln, se nimam kam zateči, zato sem peč hodil iz kraja v kraj." Najbolj živahno je bilo vse, kakor zaslišanje Pestotnika, ki je napravil vtis, da je v njegovih možganih vse v redu, a njegovi odgovori so bili zelo bistroumni in odrezavi.

"Prej sem kradel," je priznal, "zdaj pa že nekaj let sploh nisem. Saj sem pri za-vesti — Sploh nikjer nisem bil zraven, čeprav sem se s Hacetom pankrat videl in mi je pri kupčijah tudi plačal za kak liter ali pol. Plačal pa je za to, ker sem mu prinašal blago. Pa samo tihotapsko blago." Nato je vstal Hace in potrdil, da Pestotnik resnico govori. Povedal je, da ga je v preiskavi iz jeze obdolžil, da sta skupaj v neki gostilni ukradla nekaj steklenic piva in žganja.

"Saj ni bilo mnogo pijače,"

je pristavil. "Bilo je poleti in jezen sem bil." Vse se je smejalo. "V Gradcu sem se navedil piti pivo."

Tako se je nadaljevalo zaslišanje, ki je bilo šestokrat pretkavano s humorjem.

Sodba proti Hacetu in tovarišem, ki jo vsa javnost z napetostjo pričakuje, bo izrečena pozneje.

Umesten predlog

Na univerzi v Syracuse je imela zelo značilen govor tajnica države Connecticut, Mrs. Chase Going Woodhouse. Med drugim je rekla: — Demokracija se mora s svojimi gospodarskimi problemi povs e m drugače baviti, kot se bavijo z njim totalitarne države. Amerika mora dognati vzrok propadanja naših socialnih ustanov. Uvesti mora smotreno gospodarstvo v znamenju svobode in inicijative posameznika.

Po njenem mnenju bo po vojni svet povsem drugačen, pa če zmagamo ali če smo premagani. Vsaka še tako velika zmagala, s katero bi ne bili že vsaj deloma rešeni socialni in gospodarski problemi, bi pomenila le nekakšno premije. Politična demokracija ne more obstajati brez gospodarske demokracije.

ANEKDOTA

Ob vzporeditvi neke svoje opove je prišel Verdi v Palermo, kjer je bil gost prijateljske družine. Gostitelji so imeli heer Nino, ki je veljala za zelo muzikalno. Oče in mati sta zahtevala od nje, naj mojstru zaigra nekaj na klavir. Ko se je to zgodilo, se je mati vprašujoče zazrla v Verdija in dejala:

"Nu, kaj sodite maestro?" "Sodim, da je gospodična Nina zelo pobožna." "Kako pobožna?" "Ker je njena muzika kalna — kadar igra, desnica ne ve, kaj dela levica."

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

MISLITE NA JUTRI!

70% družin nima svojih pokopaliških zemljišč, kadar jih naravno potrebujejo in plačajo visoko ceno, kadar pride potreba.

Boljše je, da imate zemljišče, kot pa nimate, kadar ga potrebujete.

RESTLAND MEMORIAL PARK

"Pokopališče brez nagrobnih spomenikov"

VAM NUDI PRILIKO, DA SI PRESKRBI-TE ZA JUTRI PO NIZKI CENI

GROBNICA VAŠE ZASEBNE DRUŽINE

na enem najlepših spominskih parkov v deželi; ugodna lega, krasna pokrajina, s stalno oskrbo in s prostorom za OSEM (8) GROBOV.

SAMO \$300.⁰⁰ Po želji tudi na obroke.

RESTLAND MEMORIAL PARK
EAST HANOVER, N. J.

PRISILNA KONTROLA NAD VSEMI CENAMI.

Leon Henderson, ki mu je poverjena kontrola nad cenami, je rekel, da so imeli tovarnarji dovolj časa sporazumeti se glede cen, po katerih nameravajo v bodoče prodajati svoje izdelke. Kar so pa le v nekaterih slučajih dospeli do zaključkov, be predsednik kaj kmalu pro-il kongres, naj mu dovoli postavno določiti najvišje cene.

Načrt prostovoljne stabilizacije cen je do prejšnjega februarja precej dobro napredoval, po februarju so se pa pojavile razne težkoče, s katerimi podjetka niso računali. Manjkati je začelo ladij za dovoz sirovin iz tujine, povpraševanje po izdelkih se je od dne do dne večalo, delavstvo je izvajalo višje plače.

Nadatej je rekel Henderson: "Razne avtne družbe, med njimi tudi Chryslerjeva korporacija, so sklenile zvikati cene svojim izdelkom. Naročeno jim je bilo, naj tega zaenkrat ne ne store. Vse so ubogale, razen Chryslerjeve korporacije. — Vsled tega," je dostavil, "bo avtnim družbam odvzeta pravica določanja cen, nakar bo postavno uveljavljena splošna

najvišja cena za nove avtomobile. Ta odredba se ne bo tikala le 16 tovarnarjev pač pa tudi prodajalcev kar. Postavno bo določena tudi cena starih kamov, ki jih bodo hoteli ljudje s primernim doplačilom zamenjati za nove.

Henderson je že določil maksimalno ceno za surovo železo ter jo bo v kratkem določil tudi za jeklo.

Vodstva 25 malih tovarn za avtomobilske obrobe v Akronu in v okolici so protestirala proti povelju produkcijske uprave, naj skrajša produkcijo za dvajset odstotkov.

Herbert F. Taggart, član "Federal Price Administration Office," je rekel te dni v New Yorku, da preteča draginja ne ogroža narodnega obrambnega programa, pač pa vso ameriško gospodarstvo.

STANOVANJA

V najem se dajejo stanovanja, obstoječa iz treh sob, s centralno knrjavo, vročo vodo in električno razsvetlavo. Nizka cena od \$24 do \$35. — Superintendent, 403 W. 18th ST., NEW YORK CITY. 5x

Poučni spisi

ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO. Sestavlil dr.

F. J. Kern. Vesna. Cena \$2.00

BODOČI DRŽAVLJANI naj naroč knjžico —

"How to become a citizen of the United States".

V tej knjžici so vse pojavitla in nako-

ni za naseljen. Cena 35c.

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK, spisal Franjo Du-

lar. 278 strani. Cena trda vez Cena \$1.50

Zelo koristna knjžica za vsakega živinozorca:

opis raznih bolezni in zdravljenje; slike.

GOVEDORJEJA. Spisal R. Legvart. 145 strani.

8 slikam. Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM

VEDENJU. 111 strani. Cena 50c.

MLEKARSTVO. Spisal Anton Pevo. 8 slikam.

168 strani. Knjžica za mlekarje in ljubitelje mlekarstva.

sploh. Cena 50c

NAJVEČJI SPISOVNIK — 166 strani. Cena 50c

NAŠE ŠKODLJIVE ŽIVALI v PODOBI in BE-

SEDI. Opisal Fran Erjavc. 224 strani. Broš.

Cena 25c

OBRTNO KNJIGOVODSTVO. 253 strani. Vesna.

Knjžica je namenjena v prvi vrsti za stavbno,

umetno in strojno knjižničarstvo ter želo-

solivarstvo. Cena \$1.—

ODKRITJE AMERIKE, spisal H. MAJAR. Trije

dell: 162, 141, 133 strani. Cena mehko vez

Poljuden in natančen opis odkritja novega

sveta. Spis se čita kakor zanimiva povest ter

je sestavljen po najboljših virih. Cena 50c.

PRAKTIČNI RAČUNAR. Trda vez. 251 str...

Priročna knjižica, ki vsebuje vse, kar je pri

nakupu in prodaji potrebno. Cena 75c.

PROBLEMI SODOBNE FILOZOFIJE

Spisal dr. F. Veber. 341 strani.

Knjigo toplo priporočamo vsakomur, ki se

hoče seznaniti s glavnimi črami sodobne

filozofije. Cena 50c

SLOVENSKO-NEMŠKI SLOVAR. Sestavlil Dr. F.

Bradac. — 625 strani. Cena \$1.25

UMNI ČEBELAR. Spisal Frank Lakmayer.

163 strani. Cena \$1.—

VELIKI SLOVENSKI SPISOVNIK. Sestavlil H.

Podkrajšek. — 437 strani. Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽMLJŠČA. 62 strani. Cena 25c

Naročite pri:

Slovenic Publishing Company
216 W. 18th Street
New York, N. Y.